

L'artista Alicia Viñas proposa un viatge per la seva obra a través de les natures mortes

Feia tres dècades que no exposava a Figueres i ara ho fa al Motel Empordà fins al 7 de gener

L'artista, davant d'una de les seves obres de finals dels 90

Com molts estudiants de Belles Arts, Alícia Viñas va treballar el tema clàssic del bodegó o natura morta. Durant aquells anys, i fins avui, Viñas ha anat explorant aquest gènere tot personalitzant-lo i fent-lo seu. Quan Jaume Subirós va proposar-li fer una exposició a l'Hotel Empordà, a Figueres, va tenir clar que "el més encertat" era presentar-hi natures mortes, les quals, es vinculen, sens dubte, al món del beure i el menjar. Així, en aquest escenari, i fins al 7 de gener, s'apleguen una dotzena de peces, creades des dels anys 60 fins ara, que pertanyen a la col·lecció personal de Viñas o a col·leccions privades.

Algunes de les obres que es poden veure feia molt temps que ni la mateixa artista havia contemplat. Però més temps feia que els figuerencs no en tenien l'oportunitat. Quasi tres dècades sense que l'artista hagués exposat a casa seva. "Quan era directora del Museu de l'Empordà, no creia que fos ètic exposar aquí i sempre ho

feia fora o en col·lectives", argumenta. Per aquest retrobament, Viñas ha seleccionat peces que diuen molt sobre ella mateixa i que vertebren la seva manera d'entendre el gènere del bodegó. Un gènere que sempre li ha agradat perquè "forma part de la meva intimitat, utilitzar objectes que tens a l'abast de la mà, que toques quotidianament". Elements que, de fet, es repeteixen en les seves natures mortes com és el cas d'una fruitera que tenia a la casa de la infància, o l'estudi de teles i draps.

Viñas sempre ha buscat anar més enllà i les seves natures mortes en són un reflex. Quan encara estudiava a Barcelona, ja compartia estudi on experimentava amb les tècniques. "M'interessava la composició, els elements, els colors, unir la natura morta a altres interessos", explica mentre mostra una peça dels anys 60 on es veu un homenatge a Matisse, artista que sempre li ha agradat, o el mateix Cézanne, del qual se sentia influïda. D'aquell temps, Viñas en guarda bons records. Només cal dir que el 1964 va guanyar el Premi Província de Barcelona, i més tard el nacional, amb un bodegó de gran format. "Això em va entusiasmar", explica. Tot i així, als anys 70 deixa de fer bodegons per centrar-se més en una obra de caire social.

Als 80 hi torna, tot experimentant i pintant sobre paper artesanal i apareixent els colors que més la identifiquen com els violetes i els blaus. Més tard inclou la màscara i el negre i els grisos que ho envaeixen tot, així com figures barrejades amb altres elements. Ja enllaçant amb l'actualitat i amb l'ús de noves tècniques, hi introdueix el paisatge i, finalment, els plans blaus buscant, com diu, "l'ànima" de la composició, aquella que sempre ha cercat a l'hora de crear.

Font del document:

http://www.emporda.info/cultura/2017/11/03/artista-alicia-vinas-proposa-viatge/372861.html?utm_source=rss